

ಕಾಲ್ಕೋ ಉಸುರಿದ.

ಮೂರನೇ ಕಾಲ್ಕೋ ಇನ್ನೂ ಉತ್ಸರ್ವಕನಾಗಿ ದ್ವಿನಿಗೂಡಿಸಿದ. ‘ಹಂ, ನೇರಳೆಹಣ್ಣೆನ ಸೀಜನಾನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬುಟ್ಟಿತುಂಬಾ ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಅದ್ದು ಖುಸಿಯಿಂದ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದರು ಅಂದೇ..’ ಆತನ ಗಂಟೆಲೇ ಉಬ್ಬಿಬಂತು.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೀಬ್ಬಂದಿ ‘ಆದ್ದೆ, ಈ ಮನುಷ್ಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗೆ..?’ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ವೃಕ್ಷಪದಿಸಿದ.

‘ಹೇದಲ್ಲು..! ಈ ಮನುಷ್ಯ ಅದ್ದೆಗೆ ಸ್ಥಿತಿಹಾಕಿಕೊಂಡೆ..?’ ಸೂಪರಿಟೆಂಟ್ ಸಂಶಯ ವೃಕ್ಷಪದಿಸಿದ.

‘ಈ ವೃಕ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದಾನೋ.. ಸ್ತುದ್ದಾನೋ..! ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಇನ್ನೂಬ್ಬ ಜವಾನ ಹೇಳಿದ.

‘... ಸತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಮರ ಬೆಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡರೆ ಯಾರು ತಾನೇ

ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ..?’ ಎರಡನೇ ಜವಾನ ಸಂಶಯಿಸಿದ.

‘... ಇಲ್ಲಾ.. ಇಲ್ಲಾ..! ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ..’ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹುದುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಿಯ ನರಳಾಟದ ಸ್ವರ ಕೇಳಿ ಬಂತು.

‘... ಹಂಂ..! ಬದುಕಿದ್ದಾನೆ..!’ ಒಬ್ಬ ಕಾಲ್ಕೋ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

‘... ಮರವನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು’ ಮಾಲಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ.

ಕಾಡಲೆ ತೋಟದ ಜವಾನನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. ‘ಕವ್ವ ಎನಿಸುತ್ತೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮರ ತಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಿದೆ.’

‘ಅಂತಹ ಕವ್ವ ಏನಿದೆ? ಸೂಪರಿಟೆಂಟ್ ಅಪ್ಪಣಿ ಹೊಟ್ಟರೆ ಕಾಡಲೆ ಹದ್ದಿಸು-ಇಷ್ಟತ್ತು ಜನ ನಾವ ಮಾಲಿಗಳು, ಜವಾನರು, ಕಾಲ್ಕೋಗಳು

